Presentació del llibre: *"Enamoraos de Cristo…" y de Claret*

Carlos Sánchez Miranda, CMF. *Director del CESC.*

El títol del llibre que volem presentar avui és *"Enamoraos de Cristo…" y de Claret.* La raó d'aquesta frase és molt senzilla. Al CESC estem convençuts que si li preguntessim al P. Joan Sidera: "¿Com és possible que hagi pogut investigar i escriure tant durant trenta anys a l'*Arxiu Pairal*, i que continuï fent-ho ara, a la vigilia de cumplir els cent anys? Ell ens respondria com ho va fer Claret, quan un periodista li va plantejar una pregunta semblant, precisament aquí a Barcelona: "Enamoreu-vos del Crist…", i el P. Joan afegiria: "… i de Claret"…, i fareu coses encara més grans que no pas jo".

Presentació de l'autor

El P. Joan Sidera i Plana, CMF, és de sobres conegut per tots nosaltres; així i tot, permeteu-me algún detall del seu recorregut biogràfic. Com sabem, va néixer el 8 de Març del 1918 a La Cellera de Ter, a la comarca de La Selva, província de Girona. És el tercer d'onze germans de la llar formada pels seus pares, Jaume i Margarida. Tres germans són missioners Claretians (Joan, Jaume i Vicenç) i dues varen ser religioses vedrunes (Carme i Rosa). Va ingressar a la Congregació el dia 4 de Juliol del 1927, quan tot just tenia nou anys. Va tenir l'oportunitat de conviure, als postulantats de Cervera i Barbastre, al noviciat de Vic i al filosofat de Solsona, amb molts Claretians que varen rebre la palma del martiri l'any 1936.

Al començament del conflicte armat es trobava a Solsona. Com d'altres estudiants, va tenir de fugir i refugiar-se, durant varios mesos, pels boscos i algunes masies. Gràcies al seu pare, va poder tornar a La Cellera de Ter, uns quants mesos. Va ser reclutat per l'exèrcit republicà a Girona, on va rebre instrucció militar; però, després, va decidir de creuar, com tants d'altres, els Pirineus, fins arribar a Sant Sebastià, on va ser enrolat al Terç de Requetès de Nostra Senyora de Montserrat. El varen portar a Saragossa i a Guadalajara. Gràcies a la intervenció del P. Antoni Arranz, el P. Joan va deixar el Terç per a dedicar-se a serveis auxiliars en l'ambient sanitari i, al cap de poc temps, el tinent Lacoma, encarregat de les oficines, el va sorprendre amb una oferta inesperada. Li va preguntar: "¿Vostè no és un frare?";

quan va sentir la resposta positiva, li va ordenar: “Aleshores, vagi al seu convent i pregui per nosaltres!”. El P. Joan va quedar lliure de qualsevol compromís militar i va ser acollit, durant uns quants mesos, al postulantat d’Alagón, i després enviat al teologat de Zafra, on va acabar els seus estudis. El 21 de Juny del 1942, ara fa 75 anys, va ser ordenat prevere a Badajoz.

Durant la primera etapa de la seva vida missionera sacerdotal, el P. Joan es va dedicar principalment a la missió educativa. Fou professor de matemàtiques, física i química al nostre col·legi intern de Solsona. Després d’obtenir el grau de Llicenciatura en Ciències Químiques a l’universitat de València, va ser professor d’aquesta matèria al nostre col·legi de Barcelona durant 13 anys. Va ser fundador i director del col·legi menor “P. Jaume Girón”, a Cervera. Fou professor a Valls i al Seminari Menor diocesà de la “Conreria”.

Des del 1979, trobàvem el P. Joan a Vic, primer com a superior de la Casa Mare de la Congregació, i, després, al capdavant de l’”Arxiu Pairal”. Com el mateix nom ja diu, aquest arxiu pairal ens remunta fins als temps dels nostres primers “pares”, fins a l’hora de la fundació de la nostra Congregació. Durant més de trenta anys, el P. Joan es va dedicar de manera intensa i ininterrompuda a la cura de l’arxiu i a la recerca de diferents temes històrics. Entre l’any 1985 i el 1994 va publicar la revista “Arxiu Claret – Vic”, en la qual oferia documents, notes històriques, observacions crítiques a la biografia claretiana corrent, etc.; va arribar a publicar-ne quatre densos volums. Durant aquells anys sovintejava la biblioteca i l’arxiu episcopal de Vic, i els arxius del jutjat de Vic i d’altres ciutats, on els seus trobaments claretians es multiplicaren. Les seves recerques es varen centrar sobretot en l’activitat del P. Claret a Catalunya. A més a més, va elaborar estudis més amplis, com les biografies dels bisbes Corcuera i Casadevall, la família del P. Claret, la Crònica de la Casa de Vic del 1849 al 1936, el Diari de Vida del P. Claret i un amplíssim etcétera… Ha publicat varios articles a “Studia Claretiana”. Les seves observacions crítiques a l’edició “Espistolario Claretiano” (1970) varen motivar la publicació del tercer volum (1985). El seu trasllat a Barcelona, el 2013, degut a problemes de mobilitat, no han pas suposat la cessació de la seva fecunda tasca investigadora.

Després d’aquesta presentació biogràfica, permeteu-me donar testimoniatge de la meva experiència amb el P. Joan. Resumeixo la riquesa de la seva aportació a la meva vida en tres paraules: acollida, saviesa i generositat. Quan vaig arribar destinat a Vic, el P. Joan era un dels membres de la comunitat. Un cop superada la primera impressió, que al començament em semblava una mica ferrenya, vaig trovar sempre en ell un germà acollidor, que em va ajudar a integrar-me a la comunitat i a estimar aquesta terra. M’enrecordo de les nostres sortides en cotxe a recorrer les rutes

claretianes de Catalunya; gràcies a ell aquesta geografia va esdevenir de mica en mica la meva casa i un rebost curull de sorpreses claretianes. Mentre el P. Joan va ser a Vic, tot sovint m'escapava del CESC per anar a conversar amb ell a l'"Arxiu Pairal". El P. Joan no dubtava mai d'oferir-me el seu temps i la seva amistat fraternal. Jo gaudia escoltant les seves mil històries, sempre interessants, sobre el P. Claret i la Congregació. Em vaig adonar que darrere les seves paraules hi havia una saviesa i una passió missionera que ell volia contagiar-me. Finalment, li agraeixo el fet de que, quan vaig començar a treballar la meva tesi doctoral, no va dubtar d'oferir-me totes els seus materials perquè pugués comptar amb ells i obrir camins a la meva recerca. Moltes gràcies, P. Joan.

Presentació del llibre

El llibre que avui presentem té un doble objectiu per el CESC. D'una banda, es tracta d'un acte de justícia, és a dir, publicar per primera vegada, i en forma de llibre, alguns treballs del P. Joan. I d'altra, fer-li un merescut homenatge per els seus 75 anys de missioner sacerdot, 30 dels quals esmerçats a l'"Arxiu Pairal".

Es tracta d'un llibre familiar sobre temes familiars. Aquest llibre recull tres articles relacionats amb la tasca investigadora del P. Joan Sidera. El primer és un ampli estudi sobre la família del P. Claret. Tot partint d'una exhaustiva recerca en arxius notarials, el P. Joan presenta una quantitat enorme d'informacions sobre els familiars del nostre Fundador (avis, pares, oncles, germans i descendents d'aquests últims). Aquest estudi conté tota la informació disponible sobre l'entorn humà, geogràfic i econòmic de la família del Pare Fundador, en el qual es va forjar la seva personalitat humana i espiritual. Ens trobem davant d'un text que potser pot semblar de lectura no fácil; però, estem satisfets de poder oferir el fruit d'una recerca àrdua i seriosa sobre aquest tema: mai s'havia fet un estudi tant complet com aquest! d'ací vé que d'ara endavant no se'n podrà prescindir quan es vulgui parlar d'aquesta temàtica. És un article que suposa molta disciplina, tremp i constància. En primer lloc, per cercar documents en llocs en que semblava que no es podia trobar res de nou. En segon lloc, per gosar escriure sobre un tema que sols es pot fer des d'un gran amor de fill agraït pel carisma rebut. Gràcies a aquest article ara coneixem més bé que mai l'"humus" humà en que fou sembrada la llavor del nostre carisma missioner i coneixem més bé la descendència dels parents del P. Claret a fi que ningú pugui atribuir-se el que no li correspon. Com deiem, un treball com aquest no existit mai abans i creiem que és fonamental per a conèixer la família del P. Claret.

El segon article és molt breu, però no menys important, perquè es tracta d'una de les descobertes més significatives del P. Joan. Ja estem avesats a que les seves aportacions siguin desmitifacadores de narracions novel·lesques i corregir inexactituds històriques; però, en aquest cas, el P. Joan, amb l'acuïtat que el caracteritza, ha refutat els qui volien fer de psicoanalistes del P. Claret. S'havia dit que el silenci del missioner sobre la mort de la seva mare era degut al fet que la seva relació filial era deficient com a conseqüència de que ella no l'havia alletat. El P. Joan ens fa conèixer un document en el qual es demostra, amb rigor i un grau molt alt de versemblança, que el P. Claret, com fill agraït, va encarregar la regència de la parròquia de Sant Joan d'Oló a un altre sacerdot durant un cert temps per a poder anar a Sallent a atendre la seva mare els dies abans de la seva mort i a acompanyar la seva familia els dies següents. El P. Joan torna al missioner sallentí la seva autèntica condició de bon fill de sa mare.

El tercer i últim article és doblement familiar. D'un cantó, ha sigut escrit en col·laboració entre els tres germans claretians Sidera i Plana. D'altre cantó, parla d'un personatge que els és doblement familiar, el E. Lluis Plana i Rebugent, oncle dels germans Sidera i Plana i, alhora, germà seu de Congregació. No gaires dels propers 109 Beats màrtirs claretians fruïran d'una biografia tant completa, rigorosa i narrada amb afecte tant íntim per qui coneixia ben d'aprop al mártir. Ell i el P. Joan varen estar plegats no solament pels passadissos i patis de les mateixes comunitats claretianes, sinó també pels carrerons i cases de l'estimat poble nadiu. S'ens ofereix aquí el relat de la vida d'un claretià íntegre com a ésser humà, com a missioner i com a testimoni fidel a Crist fins a la mort.

Agraeixo al P. Jaume Sidera pel seu valuós ajut a l'hora de triar, traduir i corregir aquests articles. També, al P. General i al P. Gonzalo Fernández, Prefecte General d'Espiritualitat, que han recolzat aquest projecte des de bon principi. Als PP. Severiano Blanco i Josep Rovira per llur dedicació a fi que fós posible una publicació de qualitat. I a l'Editorial Claret que l'ha imprès.

Reconeixement del CESC

Vull acabar comunicant que el CESC es compromet a continuar recollint, conservant i publicant els estudis fets pel P. Joan Sidera. Alguns dels seus articles ja han sortit a la revista "Studia Claretiana"; farem tot el possible a fi que vagin sortint els demés. A la nostra página web ja s'hi poden trobar els quatre volums de la revista "Arxiu Claret – Vic", alhora amb un triple índex, segons articles, personatges i llocs, per a facilitat l'accés a la informació.

Finalment, una vegada més el nostre cordial homenatge al P. Joan Sidera de part del CESC, puix que el tenim per un dels homes-clau en la transmissió de la nostra riquesa carismàtica.

Gràcies, P. Joan, i per molts anys més com a missioner prevere!

Barcelona, 21 de Juny del 2017.
Carlos Sánchez Miranda, CMF. *Director del CESC.*

"Enamoraos de Cristo…" y de Claret: <https://www.claret.cat/es/libro/ENAMORAOS-DE-CRISTO-Y-DE-CLARET-849136056>